

Nieuwsbrief Stichting HoPe

augustus 2011

HoPe

Voorwoord

Beste donateur,
Hierbij sturen we u de eerste papieren nieuwsbrief van Stichting HoPe in 2011. Het is ons helaas niet eerder gelukt om u een nieuwsbrief toe te sturen. Dat spijt ons. Stichting HoPe is in de loop van de jaren gegroeid én geprofessionaliseerd. Dat groeiproces hebben we mede dankzij uw financiële steun doorgemaakt. Maar groei betekent ook meer werk. Ondanks die groei heeft HoPe ervoor gekozen om in Nederland een vrijwilligersorganisatie te blijven. Steeds meer vrijwilligers leveren regelmatig hun bijdrage aan de organisatie waardoor we nog altijd 97% van de donaties aan de projecten in Peru kunnen besteden. We kunnen vaak op onze vrijwilligers rekenen maar niet altijd. We gaan ervan uit dat u daar begrip voor heeft. In de afgelopen periode hebben we op onze website wel nieuws geplaatst over de ontwikkelingen in Peru en over allerlei acties in Nederland. Die nieuwtjes hebben we ook naar de donateurs gemaild. We zijn nu op zoek naar een nieuwe structuur om nieuwsbrieven zowel via e-mail als via de post te kunnen produceren en versturen. In afwachting van die structurele oplossing is er voor gekozen om een papieren nieuwsbrief te maken die een eenvoudigere opmaak heeft dan u van ons gewend was. Zo kunnen we toch zorgen dat u dit jaar nog twee nieuwsbrieven ontvangt: naast dit exemplaar zullen we in november nog een nieuwsbrief versturen.

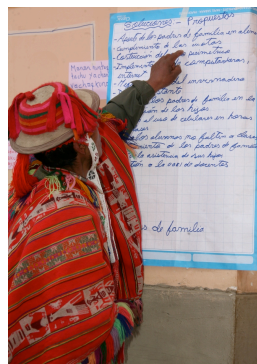
Mocht u over internet beschikken dan kunt u zich natuurlijk altijd aanmelden voor de digitale nieuwsbrieven op www.stichtinghope.org. Veel leesplezier en hartelijk dank voor uw steun en belangstelling!

Met vriendelijke groet,
Bestuur Stichting HoPe Nederland
en Directie Stichting HoPe Peru

Tincuy Patacancha

In juni heeft HoPe een Tincuy gehouden op de middelbare school in Patacancha. Een Tincuy is een dorpsvergadering waar iedereen die dat wil aan mee kan doen. Het thema van de Tincuy was het onderwijs op de middelbare school. HoPe is, op initiatief van de bevolking, in 2002 gestart met deze school. Voor de jongeren van de negen dorpen uit de vallei van de rivier de Patacancha, was er geen middelbaar onderwijs. HoPe had in de jaren daarvoor met alle lagere scholen uit de vallei gewerkt. Het lager onderwijs was slecht en onvolledig, de meeste scholen hadden maar drie of vier jaar basisonderwijs. In 2002 hadden alle scholen volledig basisonderwijs, beschikten ze over goede accommodaties en waren de leerkrachten geschoold in tweetalig intercultureel onderwijs.

De bevolking van de negen comunidades (indiaanse boerengemeenschappen) vroeg HoPe om middelbaar onderwijs voor hun kinderen. Samen met de comunidades en het Peruaanse Ministerie van Onderwijs hebben we de eerste indiaanse middelbare school op kunnen zetten. Uiteraard moeten we voldoen aan het nationaal curriculum waarin vakken als taal, rekenen, geschiedenis, etc. geregeld worden. Daarnaast heeft de school echter de mogelijkheid om extra vakken aan te bieden. In het begin werd veel waarde gehecht aan de voedselzekerheid. Op

verzoek van de bevolking hebben we landbouwkassen op school gebouwd en een uitgebreid programma voor groenteteelt opgezet. Groenteteelt neemt nog steeds een belangrijke plaats in binnen het onderwijsprogramma. In de

loop der jaren hebben we het lesprogramma diverse keren aangepast, steeds op verzoek van de gemeenschap. Zo hebben we een caviafokprogramma gestart maar ook een broodoven gebouwd en een textielprogramma opgezet.

Voor HoPe is het van groot belang te weten wat de lokale bevolking verwacht van het onderwijs op haar school. Vandaar dat we dit jaar opnieuw een Tincuy hebben georganiseerd. In totaal hebben hieraan zo'n 180 mensen deelgenomen. Er waren veel ouders en leerlingen aanwezig maar ook dorpsautoriteiten wilden graag meepraten over de toekomst van hun school. In verschillende groepen werd gepraat over de inhoud van het lesprogramma, in hoeverre dat nog voldoet aan de verwachtingen en de eisen van de leerlingen, ouders en de dorpsoudsten.

De belangrijkste conclusies van de Tincuy zijn:

- Meer aandacht voor het aspect toerisme dat groeiende is in de regio.
- Betere voorbereiding op vervolgstudies via universiteit of instituut.
- Beter gebruik van de groentekassen.
- Installatie en gebruik van internet op school.

Samen met de ouderraad en de leerkrachten gaan we nu kijken op welke manier we het schoolprogramma aan kunnen passen zodat we aan de wensen en verwachtingen van de deelnemers kunnen voldoen. Internet zal voorlopig nog moeilijk zijn, vanwege de afstand zouden we een satellietverbinding aan moeten leggen en dat is erg kostbaar.

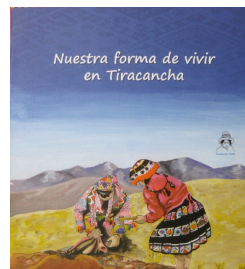
Tegenvaller

Kleuterleerkrachten die aan het scholingsprogramma van HoPe deelnemen, hebben in de afgelopen jaren een werkboek voor het kleuteronderwijs ontwikkeld. Het boek, met de naam Munay Urpi (Mooi Duifje), is een werkboek dat helemaal aansluit bij de leef- en belevingswereld van de indiaanse kleuters. Het boek bevat veel opdrachten die de ontwikkeling van de cognitieve en sociaal emotionele vaardigheden van de kleuters stimuleren.

In 2010 is HoPe benaderd door het Peruaanse Ministerie van Onderwijs met de vraag of het ministerie het werkboek uit mocht geven. Het ministerie wilde tienduizend exemplaren laten drukken en de boeken gratis distribueren in de indiaanse bergdorpen van het departement Cusco.

De drukproeven waren klaar en de drukker zou met de grote klus beginnen, tot we echter het bericht kregen dat het niet doorging. Als reden werd opgegeven dat de budgetten voor onderwijsmateriaal bevroren zijn tot na de regeringsswisseling in juli dit jaar. Volgens het ministerie blijft het budget voor Munay Urpi staan tot volgend jaar. We wachten rustig af.

Publicatie boek Tiracancha

In juni is het boekje "Nuestra forma de vivir" (Onze manier van leven) uitgekomen. Het boekje is gemaakt door de leerkrachten en leerlingen van de middelbare school in

Tiracancha. In het boekje

wordt verteld over de speciale kenmerken van de comunidad Tiracancha. Zo wordt uitleg gegeven over het ontstaan van de naam Tiracancha en over de manier waarop de gemeenschap georganiseerd is en bestuurd wordt. Ook de eigen feesten van de gemeenschap hebben een plek in het boekje gekregen. Zo wordt beschreven hoe carnaval, het feest van de patroonheilige Santiago, Allerzielen en Kerstmis op een geheel eigen manier worden gevierd. Een apart hoofdstuk is gewijd aan het scheren van de lama's, alpaca's en schapen. Uitleg wordt gegeven over de manier waarop de wol wordt gesponnen, geverfd en geweven. Het laatste hoofdstuk gaat over de bereiding van de moraya, de gevriesdroogde aardappel. De moraya is een belangrijk voedingsmiddel in de Andes. Zij kan erg lang bewaard worden zonder dat zij bederft. De productie is volgens een speciale techniek. Zoals gebruikelijk in de Andes gaat dit gepaard met een ritueel waarin moeder aarde betrokken wordt.

Het boek is, net als het boek van Patacancha, weer rijkelijk versierd met prachtige aquarellen gemaakt door 'onze' lerares Graciela Cueva. Graciela komt uit de wijk San Isidro waar HoPe in 1991 begonnen is met de werkzaamheden. Graciela nam deel aan de kinderactiviteiten en is sindsdien zeer nauw betrokken gebleven bij de activiteiten van HoPe. Graciela is nu lerares en werkt al jaren op de middelbare scholen van Patacancha en later Tiracancha.

Evaluatie Impulsis

Impulsis is een organisatie die het onderwijsprogramma van HoPe al enige jaren ondersteunt. Impulsis is een samenwerkingsverband van ICCO, Edukans en Kerk in Actie.

Begin dit jaar heeft Impulsis aan een Nederlands onderzoeksbureau de opdracht gegeven om in Peru een externe evaluatie uit te voeren naar drie van haar partners. HoPe was er daar één van.

In maart heeft HoPe visite gehad van een Nederlandse en een Peruaanse specialist. Meer dan een week lang hebben zij projecten van HoPe bezocht en met leerlingen, leerkrachten, ouders en autoriteiten uit onze projecten gesproken. Zaterdag 19 maart hebben we een hele dag gewerkt met een groep mensen uit onze doelgroep. Ook hier waren leerlingen, leerkrachten en ouders aanwezig. Samen hebben we de ontstaansgeschiedenis van HoPe op een rij gezet, voor velen was het een verrassing te horen dat HoPe uit een klein particulier initiatief ontstaan is.

In april hebben we in Lima gedurende twee dagen een bijeenkomst gehad met alle Impulsis partners uit Peru en zelfs een partner uit Argentinië.

Het doel was om samen de bevindingen van de drie evaluaties te bekijken. Daarnaast kregen ook de andere organisaties de gelegenheid om zich te presenteren. In totaal waren vertegenwoordigers van 17 verschillende organisaties aanwezig.

Het was een erg leerzame bijeenkomst. Uiteraard wisten wij dat er meer Nederlandse organisaties in Peru werkzaam waren. Met een aantal organisaties hadden we ook al regelmatig contact, maar het was voor het eerst dat we op deze manier samen aan tafel zaten om ideeën en ervaringen uit te wisselen. Erg interessant en erg leerzaam. We hebben ook afgesproken om dit initiatief van Impulsis voort te zetten. Het is altijd goed om van elkaar te leren.

Jaarverslag 2010 op de website

U wilt als donateur toch ook graag weten aan welke projecten uw geld het afgelopen jaar is besteed? En welke resultaten het team in Peru heeft behaald? Op deze en vele andere vragen krijgt u antwoord in het jaarverslag 2010: het kijken en lezen meer dan waard! Net als de afgelopen jaren staat het jaarverslag in zijn geheel op www.stichtinghope.org.

Rode truien

De meeste scholen waar HoPe mee werkt liggen op ongeveer 4000 meter hoogte in het Andesgebergte. De winters zijn erg koud en ieder jaar worden veel jonge kinderen en ouderen ziek. Nog steeds sterven er jaarlijks veel kinderen aan

longontsteking en andere ziektes aan de longen en de luchtwegen.

HoPe deelt al jaren dikke en vooral warme truien uit aan de kinderen van de kleuterscholen waar HoPe mee werkt. De truien zijn van rode wol gemaakt. Dat past goed bij de culturele kleding van de hooglandindianen. De truien worden gebreid door de deelnemers van de vrouwengroep uit Racchi, een groep die al tien jaar door HoPe ondersteund wordt. De dames hebben op deze manier een kleine maar belangrijke inkomstenbron en de kinderen in de indiaanse gemeenschappen zijn iets beter beschermd tegen de vrieskou. Dit jaar hebben we weer honderden warme truien uit kunnen delen.

Afscheid van voorzitter Kees van Putten

Na 10 jaar bestuurslid van Stichting HoPe Nederland te zijn geweest, waarvan 8 jaar als voorzitter, is Kees van Putten gestopt als voorzitter.

Als bevlogen voorzitter en strateeg heeft Kees Stichting HoPe Nederland laten groeien

van een klein particulier initiatief naar een professionele vrijwilligersorganisatie. Vanuit datzelfde strategisch inzicht meent hij dat HoPe Nederland toe is aan een nieuwe voorzitter. Wij zullen hem missen, maar zijn blij dat hij als vrijwilliger bij HoPe betrokken blijft. Kees, je hebt een goede basis neergezet om op voort te bouwen, hartelijk dank voor alles!

Op dit moment doen we het even zonder voorzitter, maar in september hopen we daar meer nieuws over te hebben.

Nieuw bestuurslid HoPe NL

Onlangs is het bestuur uitgebreid met een zesde bestuurslid: Jorge Chavez-Tafur. Jorge stelt zich voor:

Ik ben Jorge Chavez-Tafur, en woon sinds 2005 met mijn gezin in Amersfoort. Ik ben in 1968 geboren in Lima en daar heb ik op de Universidad Agraria gestudeerd. Ik kwam in 1992 voor het eerst naar Nederland om een Master cursus te volgen. Daarna ben ik

gepromoveerd in agrarisch onderwijs aan de universiteit in Wageningen. Nu werk ik als redacteur bij een driemaandelijks tijdschrift, samen met partners in andere landen (onder andere in Peru). Wat mij hierbij interesseert, is het delen van kennis en informatie, want dit kan een grote invloed hebben op de ontwikkeling van rurale gebieden.

Ik heb in Cusco gewoond en in een dorpje in de regio rondom Cusco. Ik heb daar met verschillende kleine en grote NGOs samengewerkt en met de ministeries van landbouw en onderwijs. Werken bij HoPe terwijl ik in Nederland woon betekent dat ik "terugga" naar oude vrienden en kennissen en naar een regio van mijn land waarmee ik mij verbonden voel. Ik ben erg onder de indruk van het werk van HoPe in Peru en vind het een eer om lid van het bestuur in Nederland te zijn. Zo voel ik me ook minder ver weg van huis.

Binnen het bestuur zal ik me de komende tijd vooral bezighouden met de contacten met het team van HoPe en met uitbreiding van het Peruaanse netwerk.

Volvo Classics sponsoractie "Geef Andeskleuters een kans"

In december van dit jaar gaan ongeveer 90 klassieke Volvo's een tour maken dwars door Zuid Amerika (de Pan Americana). De reis gaat van Argentinië naar Colombia waarbij in totaal zes landen worden aangedaan. De deelnemers aan deze 16.000 kilometer lange tour hebben, op voordracht van reisorganisatie Sapa Pana Travel,

Stichting HoPe als goed doel uitgekozen. Voor, tijdens en na de reis willen de deelnemers geld inzamelen voor het kleuteronderwijsprogramma van HoPe. HoPe is uiteraard erg blij met deze ondersteuning.

Wilt u meer weten van de actie? Kijk dan op: <http://www.volvoclassics-panamericana.nl> en ga naar de nieuwspagina.

Colofon

Fundación Holanda – Peru

Walter Meekes

Cusco, Peru

E-mail: peru@stichtinghope.org

Stichting HoPe Nederland

Riky de Roo

Leeuwerik 10

5492 PE Sint-Oedenrode (NL)

Tel / fax +31 (0)413 47 36 66

b.g.g. +31 (0)6 208 57 278

E-mail nederland@stichtinghope.org

Stichting HoPe Nederland is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel Oost-Brabant onder nummer: 17 15 13 64

ANBI rangschikking, krachtens beschikking van 20 september 2007, nummer 8148 45 873

Financiële zaken/donateuradministratie

hope@vanhier.nl

Donaties

Bankrekeningnr. 30 02 76 087

t.n.v. Stichting HoPe Nederland te Sint-Oedenrode

www.stichtinghope.org

Bestuur Stichting HoPe Nederland

Voorzitter vacature

Secretaris Esther Jansen

Penningmeester Kees Pikaar

Leden Odeke Lenior

Riky de Roo

Jorge Chavez-Tafur

Redactie:

Ineke de Graaf, Riky de Roo, Walter Meekes

Distributie nieuwsbrief:

Lidy Meekes, Aalten